

PASTORALA LA NAȘTEREA DOMNULUI

--PREFERICITUL MITROPOLIT TIKHON--
2014

HRISTOS SE NAȘTE! SLĂVIȚI-L!

Preacucernicului cler, preacuvioșilor monahi și evlavioșilor credincioși ai Bisericii Ortodoxe din America,
lubiții mei frați și binecuvântați fii întru Hristos,

Vă salut pe toți cu bucuria Sărbătorii celei mai slăvite, aceea a Nașterii Domnului, Dumnezeuului și Mântuitorului Nostru Iisus Hristos! După cum ne amintește Sfântul Leo cel Mare în predica de Crăciun, „prin faptul că preamărim Nașterea Mântuitorului, sărbătorim începutul vieții noastre, fiindcă pentru creștini, nașterea lui Hristos este sursa vieții, iar ziua de naștere a Capului este ziua de naștere a Trupului.”

Într-adevăr, ne bucurăm și sărbătorim această zi mare. Însă trebuie să nu uităm niciodată să ne aducem aminte de cei pentru care timpul petrecut pe pământ pare a nu fi deloc un prilej de bucurie, și anume, cei pierduți și care umblă și caută, cei singuri și uitați, cei bolnavi și încarcerați și persecutați, cei flămânzi și însetați, ca și cei care, precum Pruncul Hristos, „nu au unde să-și așeze capul.” Dacă nașterea lui Hristos este începutul și sursa vieții, înseamnă că nu este doar datoria, ci și onoarea noastră binecuvântată să împărtășim lumina Noului-Născut Hristos cu aceia care se află „în mijlocul umbrei morții,” și astfel să dăm la iveală iubirea lui Dumnezeu care se revarsă într-un mod atât de îmbelșugat și de liber asupra tuturor celor care ar primi-o.

Domnul nostru a adus vestea cea bună săracilor, a dat orbilor vedere și a vindecat tot felul de neputințe. Cât de bine cunoaștem sărăcia, orbirea și neputința spirituală de care este plină lumea în ziua de azi! Și cât de important este să ne aducem mereu aminte că „la Dumnezeu toate sunt cu putință,” (Matei 19:26), tocmai pentru că „Dumnezeu este cu noi” (Matei 1:23) și ne cheamă să devenim „părtași ai firii celei dumnezeiești” (2 Petru 1:4). Chiar și dovezile noastre aparent neînsemnate de dragoste și compasiune față de „cei mai mici dintre frați” (Matei 25:40) fac din imposibil, posibil și din lumesc, o minune, așa cum este nașterea dumnezeiască pe care o sărbătorim astăzi.

Oștile îngerești au strigat la păstorii simpli: „Nu zăboviți în câmp, voi, care mânați mieii! Strigați cu glas tare și cântați laude, căci Hristos Domnul s-a născut la Betleem!” Să ne grăbim să-l cântăm laude Domnului nostru Care S-a întrupat, nu numai cu glasurile, ci și cu faptele noastre binevoitoare de dragoste, de bunătate și de compasiune. Așa este rodul veștii celei bune care s-a anunțat de mai bine de două mii de ani. Și astfel este însuși miezul lucrării noastre comune de a-L întrupa în inimile și în viețile noastre, precum și în inimile și în viețile celor pe care El încontinuu îi pregătește să-L întâlnească.

Aș vrea să fiți convinși că mă rog pentru toți ca Domnul nu doar să ne pregătească pentru lucrarea noastră de obște ca Trup al Său, ci ca să facă și să rodească străduințele noastre. Fie ca binecuvântarea dumnezeiască pe care El o aduce lumii în mod atât de liber să rămână cu noi toți acum și de-a lungul anului care vine!

Cu dragoste întru Pruncul Hristos,

†TIKHON
ARHIEPISCOP DE WASHINGTON
MITROPOLIT AL ÎNTREGII AMERICI ȘI CANADEI